

saaledes som Lovforslaget her er blevet affattet, vil der ganske vist være et Forbud mod, at disse unge Personer arbejde om Natten, men der vil ikke være skabt nogen Kontrol med, at det i Virkeligheden ikke finder Sted. Dette vil imidlertid blive Tilfældet, hvis det lykkes at tilvejebringe en Lov om Børns og unge Menneskers Arbejde i Fabrikker som en Revision af og Forandring i den bestaaende Lov af 23de Maj 1873. En saadan ny Fabriklov hører jo netop i Henhold til den i forrige Samling meget enstemmig rettede Anmodning til Regeringen til de Opgaver, som i en nær Fremtid ville blive søgte løste fra Regeringens Side, altsaa foreløbig gennem Fremsættelse af et Lovforslag. Jeg kunde saa tænke mig, at man vilde renoncere paa at faa en særlig Lov om Bagerne, som er fremsat i sin Tid for en Aarrække tilbage, da der ikke var nogen Udsigt til, at der her i en nær Fremtid kunde blive tilvejebragt en saadan almindelig Fabriklov. Under disse ganske forandrede Forhold vil jeg altsaa — paa samme Tid som jeg i principiel Henseende erklærer mig fuldt enig i, hvad der staar i dette Lovforslag — endnu kun gentage, at jeg for § 2's Vedkommende helst saa, at den gik bort, hvis den ikke mere er fornøden — og det er jo fra Forslagsstillerne selv udtalt, at den ikke mere er fornøden — og at Indholdet af § 1 blev optaget i en almindelig Lov om Arbejde i Fabrikker og fabrikmæssig drevne Værksteder og lignende Virksomheder. Skulde det imidlertid vise sig, at det ikke allerede i indeværende Samling skulde blive muligt at tilvejebringe en saadan almindelig Lovgivning, vilde jeg meget gerne medvirke til, at denne partielle Reform paa den paagældende Maade kunde blive ophøjet til Lov; og begge de tidligere Indenrigsministre have jo ogsaa udtalt deres Overensstemmelse med Lovforslaget og udtalt, at det i det hele ikke var af nogen vidtrækkende Beskaffenhed. Jeg vilde altsaa kunne tænke mig, at man vilde kunne faa det færdigt, naar det viste sig, at det ikke skulde lykkes allerede nu at tilvejebringe en mere vidtrækkende Reform, som ogsaa dækkede Indholdet af dette Forslag, vel at mærke naturligtvis, hvis ikke Forslagsstillerne selv, naar der først var fremsat et Lovforslag om en almindelig Revision af Loven af 23de Maj 1873, vilde foretrække, at Indholdet af dette Lovforslag blev optaget deri, selv om det saa først maatte ske til næste Aar. Under alle Omstændigheder anser jeg det for givet,

at der i en forholdsvis nær Fremtid fra Regeringens Side vil fremkomme et Lovforslag, som sigter til Tilvejebringelse af de Bestemmelser, der ere indeholdte i nærværende Lovforslags første Paragraf, som jo ogsaa er den væsentlige.

Alberti: Jeg blev ikke saa lidt skuffet ved at høre den højtærede Ministers Udtalelser. Sagen er jo den, at dette Lovforslag nu foreligger for det høje Ting saa at sige for 5te Gang. Det blev indbragt første Gang fra socialdemokratisk Side i Samlingen 1895—96, men det var i en meget væsentlig anden Skikkelse end den, Lovforslaget nu har. Det blev da henvist til et Udvalg, og i dette Udvalg lykkedes det fra alle Sider at opnaa fuld Enighed om netop den Affattelse af Lovforslaget, hvori det nu er forelagt for det høje Ting. Blandt dem, som tog en ganske særlig fremragende Del i at skabe denne Enighed, tør jeg vistnok uden at træde Diskretionen for nær nævne netop den højtærede Indenrigsminister, den daværende Folketingsmand for Aalborg; det var netop den højtærede nuværende Minister den Gang meget om at gøre at give Forslaget en saadan Form, at vi fra alle Sider kunde slutte os til det; og med den højtærede Ministers Forhandlingsevne lykkedes det ham jo ogsaa at naa dette Maal. Imidlertid naaede vi i den paagældende Samling ikke at komme til Ende med vore Forhandlinger med den daværende Indenrigsminister, og Lovforslaget blev da i den næste Samling forelagt her i Tinget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen), som den oprindelige Forslagsstiller og mig som det tidligere Udvalgs Formand for at holde Kontinuiteten vedlige og søge at bringe Sagen et Skridt videre. I en Række af Samlinger gentog det sig, at naar vi skulde til at forhandle med de vekslende Indenrigsministre, kunde vi ikke naa at komme til Ende med disse Forhandlinger, og naar vi endelig i sidste Samling naaede til 3dje Behandling, var det kun, fordi den daværende Indenrigsminister erklærede, at han gav Afkald paa at konferere med Udvalget om denne Sag. Nu havde jeg troet, at da netop det daværende ærede Medlem for Aalborg var bleven Indenrigsminister, vilde han med Glæde og Begejstring have genset sit Værk i Form af dette Lovforslag. Ganske vist maa jeg jo indrømme, at den højtærede Ministers Udtalelser i al Almindelighed vare ret velvillige lige over for Lovforslaget, men der er dog, uheldigtvis netop samtidig